Svenska Canada-Tidningen

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING COMPANY, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan ave., Winnipeg, Man. P. M. DAHL, Mgr.

Telephone: A 9011.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år, i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.00
Hell år till Sverige	2.50
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna skickas såväl i registrerat brev som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc. 50c per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 21 juli, 1921.

KAPITALISMEN ANSVARIG.

NÅGRA SANNINGENS ord har i i dagarna yttrats av John R. Commons, professor i politisk ekonomi vid Wisconsin universitet. Han förklarar, att kapitalismen är ansvarig för arbetarnas oro och för arbetslösheten samt att densamma kan göra arbetet lika säkert för arbetaren som den gör penningplaceringarna säkra för ägaren, men att den ej vill göra det. Kapitalisterna böra åläggas, **fortsätter han, att bereda arbetarna** arbete samt betala dem en viss summa under en viss tid, om han lägger av dem. Genom att på detta sätt tvinga kapitalismen att påtaga sig arbetslösheten som en finansiell obligation, kommer densamma att taga hand om sig själv just på samma sätt som den måste göra det under våra nuvarande kompensationslagar.

Att det är något fel med det nuvarande systemet veta vi alla — utom de oarasitiska kapitalisterna. Men ett intyg därpå från så kompetent håll som detta borde väcka upp allmänheten. Här vilja vi ej ingå på botemedlen för detta system och prof. Commens förslag står för hans egen räkning.

I detta sammanhang vilja vi påpeka ett annat fall, där också kapitalismen kan hållas ansvarig. Det gäller här den amerikanska kapitalismen, som efter alla tecken att döma är ansvarig för den nu pågående antiunion rörelsen. Tidningen Daily Herald i Adelaide lägger också ansvaret därför vid deras dörr. Hela antiunion rörelsen med åtföljande lönenedsättningar utan motsvarande nedsättningar i livsförnödenheterna — går ut på att tvinga arbetaren i stad och på land att bära de samhällets **bördor, som förorsakats av kapitalismens** misslyckande uti att möta tidens krav. Rörelsens avsikt i Amerika är att krossa fackförenigarna **o. därigenom tvinga arbetarna att gå** för svältlöner. Men det är ej allenast i Amerika, som man söker så göra, ty giftet har spritt sig även till andra länder. Det heter: Den ena korpen hackar icke ut ögat på den andre. Och när kapitalisterna i ett land hittat på något nytt knep att undertrycka arbetarna, äro de synnerligen ivriga att lära ut det till sina gelikar i andra länder.

Rekonstruktionen efter krigsåren ha börjat i galen ända och därför är ytterst kapitalismen ansvarig.

ETT LOVVÄRT EXPERIMENT.

BILLIGARE KOL är allas önskan, som konsumera detsamma. Alberta regeringen bedriver i dagarna en publicitetskampanj för detta ändamål. Saken är nämligen den, som vi omnämnde f. v. i våra nyhetskolumner, att järnvägskommissionen för sommarmånaderna till den **1 september har beviljat en nedsättning** i frakten av 10% på kol från Alberta till Manitoba och Saskatchewan.

Vi befinna oss fortfarande i rekonstruktionsperioden. Handel och kommers äro långtifrån normala. Arbetslöshet existerar överallt och av alla tecken att döma blir den förvärrad, då vintern inträder. På grund av den stora handelsbalansen emot oss är den amerikanska växelkursen fortfarande hög.

Alberta kolgruvor kunna producera 12 miljoner ton per år. Men den nuvarande avkastningen är endast litet över hälften av denna kvantitet. Inför detta faktum är det överraskande att finna, att folket i Manitoba förlidet år utgav 18 miljoner för amerikansk kol, till vilket ytterligare ett par miljoner i växelkurs. Samtidigt var värdet av alla kolimport från Förenta Staterna till Canada över 180 miljoner dollars, vilken enorma summa skulle gjort mycket för att upphjälpa Canadas ekonomiska oberoende, om den utgivits av Canadas innevånare för Canadas produkter.

På många håll har man fördomar emot Alberta kol. I många fall ha dessa fördomar ingen grund utan uppkomma därav, att man fått den vanan att bruka amerikansk kol. Det finnes flera variteter av Alberta kolen, som således kan tillfredställa alla krav — både från industrianläggningarna och de privata husen.

Järnvägskommissionen gör nu som sagt ett experiment med att reducera frakten för Alberta kol och detta experiment kommer ej att upprepas, om ej efterfrågan på Alberta kol blir betydligt ökad denna sommar. Kolägarna och kolhandlarna reducera också sina priser, om konsumenterna insända sina orders i juli och augusti. Allting har gjorts för att möta den amerikanska konkurrensen.

Det finnes trenne tungt vägande skäl för att understödja detta experiment. För det första erhåller konsumenten billigare kol, för det andra gynnas en inhemsk industri och för det tredje stanna pängarna inom landet.

Som sagt experimentet är mycket lovvärt och förtjänar allt understöd

OM DÖDSSTRAFFET.

MÅNGEN TYCKES ännu tro att samhället har rätt att taga andras liv och hela samhällsbyggnaden synes vara byggd på denna princip. När ett mord är begånget, gör samhället sig skyldigt till samma brott genom att i sin tur mörda eller som det så vackert heter döma till döden och avrätta. Dessa avrättningar ske mångenstädes på det mest brutala sätt. Om vi nu för en stund skulle antaga, att dödsstraffet är berättigat, så måste man till fullo instämma i domare J. B. Russels i Nova Scotia uttalande mot de nuvarande metoderna för utförandet av lagens rysliga straff. Han säger därom:

"Men för att nu för ett ögonblick hålla före, att en brottslings liv måste tagas, kan det finnas någon nödvändighet eller ursäkt för det förnstötande, grymma och brutala, barbariska och vämjeliga sätt, på vilket det utföres? Är det tvunget att ända hans liv genom en sådan rysansvärt process som hängning? Varför icke använda en lika städad och human process, som den kopp av odört, med vilken om vi kunna sätta tro till Platos berättelse Phado icke störde lugnet av Socrates sista dagar? Varför icke en smärtfri, lätt och stilla död medelst kloroform eller opium? Varför måste vi vart eller vartannat år uppresa dessa avskyvärda galgar i en eller annan provinsstad, och varför denna torterande process, som innesslutes i domstolens slutliga utslag vilken ingen mänsklig domare kan uttala utan att klart fatta, att han med detta utslag påbjuder en akt av avskyvärt och upprörande barbari?"

Det är ju alltid ett steg framåt att **söka "humanisera" dödsstraff, på** vars berättigande även domare Russell delvis synes tvivla. Men detta är ej nog. Vi kallas ju för civiliserade och borde då ej använda oss av **barbariska metoder. Men dödstraffet** har föga utsikter att försvinna ur världen, så länge man i patriotismens namn tillåter massmord i form av krig. Här är det samma historia. En nation anfaller och anställer mord bland en annan nations medborgare för att tillfredställa hämndlystnad eller för att röva, den anfallna nationen svarar med att i sin tur straffa detta genom att efter bästa förmåga mörda bland den anfallande nationens medborgare. Detta är som sagt en paralell. En man begår ett mord av hämndlystnad eller rovlystnad och staten verkställer dödsstraffet å honom.

I intetdera fallet betänker man att varken staten mot den enskilde personen eller den ena nationen mot den andra nationen har moralisk eller juridisk rättighet att avkunna eller verkställa dödsstraff.

EMOT HÖGRE TULLAR.

DE ARTIFICIELLA medel, som kallas högre tullar och vilka Meighenregeringen prackat på Canada, har av det svenska bevilningsutskottet fått sin dom. I ett nyligen avgivet betänkande framhåller detsamma, att industriens nödläge ej upphjälpes med högre tullar samt att tullförhöjning ej bidrager till lägre produktionskostnader. Detta kan den nuvarande federalregeringen i Ottawa ej inse utan har ständigt sökt värna fabriksidkarnas intressen på folkets bekostnad.

Men låtom oss draga lärdom av, vad det svenska bevilningsutskottet vid ett härförliden hållet möte säger angående den svenska regeringens proposition om höjning av vissa tullar. Som motivering anför utskottet följande:

Efter undersökning har det visat sig, att det icke låter sig göra att begränsa en tullförhöjning till ett fåtal av den mängd i tulltaxan ingående artiklar, som propositionen omfattar, för så vitt tullförhöjningarna skulle bli av någon betydelse. Om där emot propositionen i sin helhet skulle bifallas, så skulle därigenom den svenska industrien icke återvinna sin konkurrenskraft, då det ju är tydligt att så omfattande förhöjningar icke skulle bidraga till nedbringande av produktionskostnaderna och således motverka de prisnedsättningar, som äro nödvändiga för att få ned det allmänna prisläget.

Vid undersökningarna har det dessutom visat sig, att de föreslagna tullförhöjningarna icke skulle kunna sätta igång industrien i den mån den avstannat. Där konkurrensen kommer från Tyskland skulle icke ens mångdubbla tullförhöjningar i regel motsvara valutaskillnaden. I detta avseende erinrar utskottet om att en exportavgift motsvarande 25 a 30 procent av varuvärdet lär komma att åsättas den tyska exporten, och detta förhållande kommer att få betydligt större inverkan på valutautjämningen än någonsin de av k. m:t föreslagna tullförhöjningarna.

Flertalet av de i samband med propositionen väckta motionerna ha likaledes avstyrkts av utskottet.

Vart går skillnaden mellan de $1.15, som farmaren får för en hel hud, och de $8 till $10, som vi få betala för ett par skor? Denna ofantliga skillnad kan ej allenast utgöra arbetslöner. Enligt siffror givna till en kommission i Förenta Staterna är förtjänsten inom skolindustrien omkring fem gånger arbetskostnaden samt en tredjedel av priset på skodon. **För att** behålla de höga priserna stänga nu en del skofabrikörer på grund av "överproduktion", ehuru en i Massachussetts nyligen gjord undersöking visar, att tusentals skofabriksarbetare i staten själva äro i stort behov av skodon.

Våld emot kvinnor är det senaste utslaget av den amerikanska "manligheten." Den vitt bekanta skriftställarinnan, föreläserskan och socialistkämpen, mrs Kate O'Hare, som nyligen avtjänat ett moraliskt orättvist fängelsestraff, blev härförliden av 12 maskerade män med våld bortförd från Twin Falls, Idaho, där hon skulle hålla en föreläsning. I sanning en ädel, högsinnad och hjältemodig handling! Och sådana personer vilja kallas för patrioter och samhällets stöd jepelare!

På tal om ombud till avrustningskonferensen i Washington säger London Times, att vare sig Lloyd George eller utrikesministern äro värdiga att deltaga däri, ty därtill fordras uppriktiga och hederliga män. "Lloyd George," säger tidningen vidare, "besitter ej denna karaktär." Av alla statsmän i Europa är han troligen den mest misstrodda i U. S. Han anses allmänt som den man, vilken omslöt president Wilson med sin häxkonst."

En reporter vid Chicago Tribune tillfrågade tre män och två fruntimmer om, på huru stor lön de kunde leva gott. Två av de stackars karlarna vågade sig på försöket med $4,000 per år och den tredje trodde sig kunna gå i land med $5,000. Men av damerna kände sig den ena istånd att leva på $12,000 under det att den andra ej sade sig vara säker på, om $40,000 skulle vara henne nog. Siffror tala för sig själva!

Varför denna personliga förföljelse mot arbetarsonen P. M. Dahl? Är det månne det bittra, medfödda hatet mot arbetaren hos den välbesuttne storbondesonen Rudolf Einhardt, som här tager sig uttryck?

Jamaika har förbjudit skeppning av omogen frukt till Förenta Staterna. Kanske det var någonting "ruttet" i affärerna.

Endast en man på var 10,000 är nöjd med sin lott. De andra 9,999 hava antingen för mycket eller också icke nog.

De flesta fruntimmer veta att hasardspel är orätt. Men det lättar deras samvete en hel del, om deras man råkar vinna.

Prins Leopold Friedrich Hohenzollern har återvänt till Tyskland lämnande efter sig skulder till 2,000,000 miljoner guldfrancs i Schweiz.

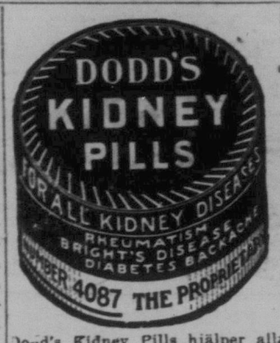

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodds Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Min egen spalt.

För Svenska Canada-Tidningen av Nils F:son Brown.

BRÖDERNA WALLENBERG, Knut och Karl, två av Sveriges rikaste judar, ha under den senaste tiden gjort uppmärksammade uttalanden, Knut i Sverige och Karl i Amerika. I förra numret av S. C. T. beörde jag något vad minister Axel F. Wallenberg under besök i Minneapolis uttalat för kapitalistpressen. Sedan detta skrevs, yttrade hr Wallenberg i en annan intervju, att "ingen verklig svensk i Förenta Staterna eller annorstädes kan hysa bolsjevistiska åsikter." Som jag redan i artiklar till två andra tidningar, en i Förenta Staterna och en i Sverige, behandlat detta uttalande, orkar jag icke med något ordande därom här. Jag vet f. ö., att dessa ord skola rätt värdesättas, — av S. C. T:s många icke-verkliga svenska läsare.

Bankdirektör Knut Wallenberg har efter hemkomsten från en rekreationsresa till Syd- och Nord- Amerika för den svenska borgarpressen gjort en del uttalanden angående det ekonomiska läget i allmänhet och vad Sverige beträffar i synnerhet. Hr Wallenberg målade sannerligen icke i ljusa färger. Han försäkrade sina interlokutörer, att man endast stod vid början av eländet och att det var en lång, lång väg till depressionens botten. Och häri hade han säkerligen alldeles rätt. Vad Sverige beträffade, kunde hr Wallenberg endast se ett botemedel mot onda. Hans åsikt var, att "de företag, vilka ännu hade en passabel ekonomi, gjorde bäst uti och för övrigt snart blevo tvingade (av bankerna) till att slå igen." För att tala ett tydligt och diplomatiskt språk var kontentan av hr Wallenbergs recept för den svenska industrien detta: "Slå igen fabrikerna, låt arbetarna svälta." Detta recept är fullständigt amerikanskt och hr Wallenberg fann det tydligen högst idealiskt. Detta var en de lärdomar, bankdirektören medfört från lustresan till Amerika och som han nu önskade applicera även på det älskade fosterlandet.

I ANLEDNING av detta uttalande har en person, som tecknar sig "Industrien," i Folkets Dagblad Politiken i Stockholm gjort en del randanmärkningar. Denne påpekar, att i de flesta länder utom Sverige för närvarande pågår ett intensivt samarbete mellan regeringar och industri för att utveckla exportmarknaderna och skaffa beställningar, så att industrien kan hållas i gång och arbetslösheten minskas. "På flere håll träla t. o. m. regeringarna emellan och påtaga sig en del av betalningsrisken, när de enskilda företagen ej orka eller våga," konstaterar "Industriman."

I Sverige handlar man på annat sätt. Den svenska industrien lyckades förra våren förmå den svenska regeringen att ingå ett handelsavtal med Ryssland. Detta land placerade ock mycket större beställningar i Sverige än detta importerade varor från Ryssland och ryssarna voro synnerligen punktliga med betalningen. Sverige, som i själva verket var det första land att träda i direkt handelsförbindelse med Sovjet-Ryssland, kunde genom denna prioriterade ställning ha erövrat den ryska marknaden och fått en avsättning, som man ej kunnat drömma om. Industriens hjul hade kunnat sättas i rörelse och arbetslösheten nedskäras till ett minimum. Men i stället för att befrämja handeln med Ryssland och därigenom rädda de arbetande massorna från svält och undergång har den svenska regeringen, stödd och hjälpt av polisen och borgarpressen, gjort allt för att förhindra den. De ryska representanterna ha på alla sätt trakasserats, personer, som den svenska handeln kunnat draga nytta av, ha utvisats och alla upptänkliga hinder ha lagts i vägen för handelsförbindelsernas sunda utveckling. Detta är naturligtvis endast utslag av den mycket omtalade svenska patriotismen, på vilken de svenska borgarna som bekant ha monopol.

De varor, Ryssland sökt från Sverige, kunna erhållas från andra länder. Med andra länder har som bekant även Ryssland utväxlat handelstraktater av för Ryssland mycket större värde än det svensk-ryska. Det är fara värt, att Sverige försuttit de chancer det haft till erövrande av den ryska marknaden. Den svenska regeringen är tydligen hågad att hellre följa det Wallenbergska rådet och "slå igen."

ENSAMT STÅR dock icke Sverige, då det gäller halsstarrighet. Förenta Staterna tager säkerligen första priset. D. v. s. den amerikanska administrationen. De amerikanska affärs- och industrimännen äro i allmänhet hågade att öppna handeln med Ryssland, ty de förstå mycket väl, att i en dylik handel finnes pängar att göra. Adminsrationen stretar emellertid emot. Statssekreteraren Hughes har tydligen tagit den wilsonska adminstrationens vanvettiga envishet i arv. Han har avvisat alla antydningar på handelsförbindelser med Ryssland, som han förklarat vara ett "economic vacuum." Den amerikanske finansmannen Washington D. Vanderlip har med fog påpekat, att då det kommer till ryska förhållanden, finnes det knappast någon så dåligt underrättad som mr Hughes och hans department.

Samme Vanderlip har i dagarna avslöjat, att statssekretaren i maj månad omitetgjorde ett erbjudande om ett kontrakt på $200,000,000 med Ryssland. Vanderlip hade med den ryska regeringen arrangerat för export till Förenta Staterna av lin, ull, hudar, pälsverk och anda råmaterialer till ovan nämnda belopp i utbyte mot amerikanska fabriksvaror till samma summa. Han föreslog denna affär i telegram till mr Hpghes och föreslog dessutom, att 150 amerikanska fartyg, som nu ligga sysslolösa i amerikanska hamnar, skulle användas vid transporten. Men icke ett ljud till svar. Och under tiden slå fabrikerna i Förenta Staterna igen, och arbetslösheten snarare ökas än minskas. Tala om oansvarig politik!

SAMMA AMERIKANSKA administration har i dagarna gjort stora gesten. Den har som bekant inbjudit stormakterna England, Frankrike, Italien, Japan och Kina till en konferens i Washington, varvid avrustningsfrågan och Stilla havsfrågan skola diskuteras. En av världens stormakter har man emellertid glömt sända inviteringskort till, nämligen Ryssland. I detta negligerande ligger dock kanske ett tyst erkännande av det faktum, att man i rustningsfrågan inteå har att frukta från Rådsryssland, att det landet är den enda stormakt i världen, som är kemiskt fri från imperialistiska aspirationer och därför aldrig kommer att gå till anfallskrig. Kanske t. o. m. den dåligt underrättade administrationen hade sig bekant, att Ryssland självmant avrustat allt efter som anfallen från kapitalststaterna och kontrarevolutionärerna avtaga. Huru som helst, president Harding har efterkommit den amerikanska senatens anhållan, att han sammankallar en avrustningskongress. Och till hans heder måste vi framhålla, att han haft nog intellektuellt förutseende att göra denna konferens av vida större omfattning än kongressen egentligen avsåg.

Senator Borahs avrustningsplan var synnerligen barnslig och ytlig. Den förutsatte att nationer gå i krig på grund av abstraktioner eller frågor om prestige och nationell ära i stället för på grund av påtagliga materiella och själviska intressen. Mr Borah och hans anhängare trodde tydligen, att allmän världsfred kan etableras genom en överenskommelse att stoppa byggandet av flottor och uppställande av arméer utan att uppgöra den dispyter över materiella intressen, som uppstå bland nationerna. Man ville tydligen handla med verkan i stället för orsak. Den hardingska administrationen hade emellertid förutseende nog att inse det lönlösa i att i närvarande stund diskutera avrustning utan att ställa under debatt frågorna om handel, territorium och finans i Asien och Stilla havet.

STILLA HAVET har blivit brännpunkten i världspolitiken. Mot detta riktas alla imperialisters blickar och aspirationer. Där kommer nästa krig att utkämpas, säges det. Och det vill sannerligen kraftiga ansträngningar till, om ej den profetian skall slå in. Huruvida den hardingska ansträngningen kommer att avvända denna nya katastrof, är svårt att avgöra. Det vore kanske orätt att i detta ögonblick, då mänskligheten åter börjar hoppas och liksom vid den wilsonska fredsförkunnelsen griper efter ett halmstrå för att rädda sig ur krigets elände, uttala sig pessimistiskt. De erfarenheter, denna mänsklighet gjorde under Wilsons glansdagar, torde dock vara av sådan art, att man föredrager fakta framför illusioner och luftslott.

Vad äro då fakta? Det skulle taga mera utrymme i anspråk att ingå på detaljer i denna sak, än jag förfogar över. Därför vill jag endast i allra största korthet skissera situationen. Och för att ingen skall kunna anklaga mig för journalistisk sensationalism, skall jag hämta mina uppgifter från en artikel av dr John Dewey i New Republic av d. 6 juli. Dr Dewey är som bekant professor i filosofi vid Columbia universitet, och han har anseende för att vara en av de ledande i Amerika inom sitt fack. Det var i egenskap av professor i filosofi han blev inbjuden att hålla en sere föreläsningar i Kina.

Prof. Dewey behandlar något den sibiriska frågan, men han lägger huvudvikten vid situationen i Kina och Englands och Japans förhållande tilldet landet. De planlagda och delvis utförda brittiska och japanska plundringarna i Kina betecknar han som den väldigaste plundring väridshistorien någonsin skådat. Omkring denna koncentrerar sig propagandan för förnyandet av det brittisk-japanska fördraget, vilket mött motstånd från några av deltagarna i den brittiska premiärministerkonferensen i London bl. a. från Hon Arthur Meighen. Det är tydligen den kinesiska frågan, den hardingska administrationen haft i åtkaren, då den kallade till ovan nämnda konferensen och utsträckte dess ursprungligen menade omfattning. Även är det denna för isynnerhet Japan så delikata fråga, som föranlett det landet att i sitt svar till denna amerikanska inbjudan endast mottaga invitering till diskussion om avrustning. I Washington lär man emellertid hysa förhoppningar om, att Japan dock kommer att deltaga i debatten om den fråga, som ovillkorligen måste få sitt svar, innan man över huvud kan börja samtala om avrustning. Om Japan vägrar i vändningen, blir konferensen utan någon som helst betydelse.

För att göra en lång historia kort nöjer jag mig med att konstatera, att den engelsk-japanska plundringskomplötten icke gäller något mer eller mindre än en delning mellan dessa stormakter av Kina. Delningen har delvis redan försiggått och har underlättats av den efter en lång serie av revolutionär och kontrarevolutionär aktitivtet inträdda politiska delningen av Kina i två politskt åtskilda stater: norra Kina under kontroll av den reaktionära regeringen i Peking och södra Kina, som kontrolleras av den mera liberala regeringen i Canton, vars president är dr Sun Yet Sen. Japan eftersträvar fullständig kontroll över norra Kina och Storbrittanien över södra. Den planerade förnyelsen av alliansen mellan dessa stormakter skulle därför huvudsakligen för båda parterna garantera ostörd utplundring inom definitivt utstakade gränser av det gamla kinesiska kejsardömet. Därvid bleve naturligen amerikanska handelsinträssen vid Stilla havets kust hotade, speciellt då Förenta Staterna helt nyligen förklarat sig i favör av "öppen dörr" politik i Kina.

Sådan är i korthet situationen. Med kännedom om de imperialistiska krafter, som behärska både brittisk och japansk politik, känner man sig hågad misströsta om den kommande konferensen i Washington. Ett nytt världskrig synes oundvikligt, denna gång koncenterat kring Stilla Havet. Skola verkligen de diplomater o. statsmän av gammal känd skola, som samlas på president Hardings inbjudan, bättre är Versailleskongressen förmå skapa en varaktig fred i världen? Mig synes alla förutsättningar därtill saknas. Ty icke kan man plocka fikon från tistlar. Men mycket kan inträffa, innan stormakterna tro sig redo att slå till. Världsrevolutionen kan komma som en tjuv om natten.....

AVRUSTNINGSTANKEN blir ju allt mer och mer utbredd på denna kontinent. T. o. m. landets president och lagstiftande församling utttalar sig därför. Men om man händelsevis skulle vara mot allt vad krig heter och öppet säga detta, då släppes man icke gärna fram till amerikanskt medborgarskap. Jag läste häromdagen en notis om en utlänning, som inför en amerikansk domare förhördes för erhållande av medborgarpapper. Det kom därvid i dagen, att mannen tillhörde en religiös sekt, som förbjöd sina medlemmar att deltaga i krig. Applikantens ansökan om medborgarskap vägrades på grund härav. Domaren ansåg, att den, som följer bibelns bud "Du skall icke dräpa' 'och i övrigt gör sig till lärjunge åt "fridsfursten", icke är värd amerikanskt medborgarskap.

Applikanten borde dock icke misströsta. Hundratals kyrkosamfund stå öppna för honom. De generas icke av några skrupler. De kalla sig kristna, men Kristi bud besvära dem föga. Brodermord tvärtom uppmuntras av dem. Medlemskap i dem är intet hinder för amerikanskt medborgarskap. Det är endast Jesu lärjungar, som ej insläppas i den amerikanska medborgarringen.

EN MISSIONÄR, som nyligen kommit hem till Winnipeg från Kina, omtalade, att de förmögna kineserna icke längre finna någon tröst i Konfucius' läror utan allt mer vända sig till kristendomen. Huru hänger väl detta ihop? Sade icke kristendomens grundlägare, att det är lättare för en kamel att gå igenom ett nålsöga än en rik att inkomma i himmelriket? Och var icke den lära i övrigt, som han i sin fattigdom predikade, ett förbannelsens rop över de rika och mäktiga i världen? Huru kunna då de rika kineserna finna tröst i hans lära?

De — lika litet som rika i andra länder — kunna ej finna mycken tröst i Jesu lära. Men väl i den kristna kyrkans.

DET HAR blivit mig en vana att söka göra en avrundad avslutning på denna spalt genom att berätta något roande. Det ligger en smula diplomati häri. Jag räknar nämligen som så: om någon blivit förbaskad på vad jag skrivit, så kanske han glömmer sin vrede, om att han får skratta ett slag. Denna gång har jag följande godbit:

I ett av de senaste numren av tidskriften Idun i Stockholm, som kommit mig tillhanda, förekommer en intervju med den bekanta nervläkaren, dr Jakob Billström. Denne förklarade, att man genom hypnos kan bota även olycklig kärlek och berättade:

En flicka var förälskad i en som make föga önskvärd man, som till på köpet sökt enlevera henne. Hennes mor kom upp med flickan till dr B. Flickan erkände: jag vet, det är en dålig man, men jag älskar honom. Hon fick undergå en lindrig hypos, och som hon hade en liten magåkomma, kombinerades fallet med denna på så sätt att var gång hon tänkte på den älskade, fick hon — ont i magen. Kärleken gick snart över!

"Någonting värt att veta"

D.D.D.D. REMEDY

Dr. Dermoux Digestional Discovery

Det största blod och nerv tonic och konstitutions läkemedel känt av läkarevetenskapen.

GARANTERAT ATT BOTA följande kroppssjukdomar; Svag mage, gallsjuka, huvudvärk, dålig matsmältning, bristande matlust, hjärt-, lever-, och njursjukdomar, rheumatismen, eksem, hämorrojder, hudsjukdomar, förstoppning och kvinnosjukdomar.

Om Ni lider av någon av dessa sjukdomar, kommer Ni att finna det nyttigt att försöka D. D. D. Remedy.

För uppbyggande och bibehållande av kroppen är det oöverträffat.

Som bot för Nervösa Sjukdomar finnes intet jämförligt.

D. D. D. Remedy rekommenderas särskilt som en Hemmedicin. Det är ej ett experiment, men representerar det bästa av mediciner, o. är resultatt av flerårige studier av en utmärkt läkare.

Här är ett av våra många frivilliga erkännanden:

Saskatoon

Dear Sir:
Herewith please find M. O. for $1.50 for which I would be glad to have you forward me another bottle of your valuable Nerve Tonic. It surely is a dandy. I am feeling bully and much better each day.
Sincerely yours,
A. STEVENS.

D. D. D. Remedy är tillverkat i Winnipeg, och säljes av alla apotekare. Pris $1.00 För En 26 Ounce Flaska. Med post $1.35 eller 5 Flaskor med Express för $6.00. Frakt betald.

Dubbelt bättre och dubbelt så mycket. Stämplat och garanterat av

THE D. D. D. REMEDY CO.
PHOENIX BLOCK, WINNIPEG, MAN.
P. O. Box 1222. Dept. S.

Ordes från staden eller landet expedieras snabbt från

SWEDISH CANADIAN SALES CO.
208 Logan Avenue.,
WINNIPEG, MAN.

"God hälsa är allt." .... Försök en flaska för Er hälsas skull.

'GOD FARM TILL SALU.

Belägen i Mulvihill, Man., 3½ mil från stationen, 160 acres, 5 acres uppodlade, resten betesmark samt skog för husbehov, gott land, bra boningshus 20x16, två stall, litet sommarkök, mjölbod. Pris $2,000. En del kontant och resten på lätta villkor. Gör förfrågningar å

Svenska Canada Tidningen,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Specialister i Kiropraktik.

Dr. Hugh J. Munro
WINNIPEG
CANADA

Telef. A 1179 609 Avenue Blk.
265 PORTAGE AVENUE.

.A Y. HILL
FUR CO.

Tillverka Pälsvaror.

Orders per post ägnas särskild uppmärksamhet, och utföras skyndsamt.

414 BOYD BUILDING

Bröllops- & Begravningsblommor
till lägsta priser.
BIRCH FLOWER SHOP
616 Portage Ave., Winnipeg
Tel.: St. John 2 — Ring 3

J. JOHNSON & CO.,
Dam- och Herrskräddare
482½ MAIN STREET
Rialto Blk. Tel. A 8484
WINNIPEG.